

Copenhagen Contemporary

PRESSEINVITATION

SUPERFLEX
ONE TWO THREE SWING!
29.06. – 30.12.18

DOUG AITKEN *SONG 1* 29.06. – 30.12.18

Det er med stor glæde, at Copenhagen Contemporary (CC) nu kan invitere til genåbning af kunstcentret i nye omgivelser i den nyistandsatte Svejsehal på Refshaleøen. Åbningen fejres med en stor offentlig fernisering og fest torsdag d. 28. juni. Her præsenteres et åbningsprogram, der markerer, at København nu permanent har fået en institution, der giver mulighed for at huse international installationskunst i den helt store skala.

CC åbner for to store publikumsinvolverende totalinstallationer, der internationalt har modtaget flot kritik og været store publikumssucceser. Den danske kunstnergruppe SUPERFLEXs *One Two Three Swing!* indtager CCs Hal 1 og 2. I en stor orange metalstruktur af gynger opfordres publikum til at gynge sammen med andre og således opleve den kraft, der opstår ved at deltage i fællesskaber. I Hal 3 vises den anerkendte amerikanske kunstner Doug Aitkens *SONG 1*, der er en 35 minutter lang lyd- og videoinstallation. Inden for rammerne af en popsang, klassikeren "I Only Have Eyes for You", har Aitken skabt et dragende og rumligt videoværk, der afspejler nutidens urbane landskab og trækker tråde tilbage i modernitetens kulturhistorie.

HALL 1 & 2 SUPERFLEX ONE TWO THREE SWING!

En orange linje af gynger bugter sig gennem SUPERFLEXs store installation *One Two Three Swing!* Gyngerne er designet til, at vi kan gynge tre personer sammen og opleve styrken i et fællesskab.

SUPERFLEX har siden begyndelsen af 1990'erne skabt radikalt nytænkende og samfundsengagerede værker. Lige fra starten har de brugt deres kunstneriske praksis som et redskab til at arbejde med sociale emner, og de betegner selv deres projekter som 'tools', værktøjer der kan bruges til at skabe handling og forandring.

Med den store installation *One Two Three Swing!* tager SUPERFLEX livtag med det, de oplever som samfundsmæssig apati, en handlingslammelse i forhold til de politiske, miljømæssige og økonomiske udfordringer, der præger vores tid –

og de gør det ved at fremhæve det revolutionerende potentiale, de ser i fællesskaber og fælles handlinger.

I Hal 1 kan publikum, i den orange linje af gynger, der bugter sig gennem hallen, opleve bevægelse og styrken i et fællesskab. Hvor gynger normalt er beregnet til individuelt brug, har SUPERFLEXs gynger tre sæder, og vi opfordres således til at opleve energien, der opstår, når flere personer gynger i fællesskab.

I Hal 2 derimod repræsenteres apatien ved et stort pendul, der svinger frem og tilbage over et specialvævet gulvtæppe i eurosedlernes farver. Vi bliver som besøgende inviteret til at lægge os ned og overveje de økonomiske strukturer og samfundsmæssige kræfter, der styrer vores hverdag, og mens vi ligger dér, kan vi i dobbelt forstand både reflektere og blive reflekteret i det spejlblanke pendul.

One Two Three Swing! er både en æstetisk og konceptuel installation, hvor publikum kan opleve et engagement, der peger på styrken i de fællesskaber, mennesker kan skabe sammen. Når man gynger sammen med andre, kan det åbne op for anderledes oplevelser, end når man gynger alene. SUPERFLEX ser den kollektive kraft som en positiv energi, hvor vi som menneskelige penduler, på symbolsk vis, kan ændre planetens bane og den kurs, vi som samfund befinder os på. Den fælles oplevelse, som værket tilbyder, kan føre videre til refleksioner over fundamentale spørgsmål som demokrati, indflydelse og medborgerskab – det er således ikke kun leg, SUPERFLEXs gynger lægger op til.

One Two Three Swing! blev skabt i 2017 til den store turbinehal på Tate Modern i London, hvor SUPERFLEX, som en anerkendelse af deres arbejde, blev udvalgt til at lave det årligt kommissionerede værk, The Hyundai Commission.

OM SUPERFLEX

Den danske kunstnergruppe SUPERFLEX blev grundlagt i 1993 af Jakob Fenger (f. 1968), Bjørnstjerne Reuter Christiansen (f. 1969) og Rasmus Nielsen (f. 1969). Kunstnergruppen bor og arbejder i København. SUPERFLEX har høstet international anerkendelse for en praksis, der beskæftiger sig med såvel kunst og design som globaliseringens økonomiske strukturer. Deres værker balancerer ofte i krydsfeltet mellem kunstværk og funktionelt objekt. De har bl.a. skabt *Supergas* (1996), et biogasanlæg i Afrika, *Superchannel* (2000), deres egen tv-kanal, *Superkilen* (2012), en offentlig bypark på Nørrebro, og *Hospital Equipment* (2017), et fuldt funktionsdueligt operationsbord, der bruges på hospitaler i bl.a. Gaza og Syrien.

Af nylige soloudstillinger kan nævnes: Bundeskunsthalle, Bonn, Tyskland (2018), Tate Modern, London, England (2017), Von Bartha, S-chanf, Schweiz (2017), Hayward Gallery, London, England (2017), 21st Century Museum of Contemporary Art, Kanazawa, Japan (2016), Kunsthal Charlottenborg, København (2013), Fundación Jumex, Mexico City, Mexico (2013), Van Abbemuseum, Eindhoven, Holland (2010).

HALL 3 DOUG AITKEN SONG 1

SONG 1 er en 35 minutter lang lyd- og videoinstallation skabt af kunstneren Doug Aitken. Inden for rammerne af en popsang, klassikeren "I Only Have Eyes for You", har Aitken skabt et dragende og rumligt videoværk, der afspejler nutidens urbane landskaber, og trækker tråde tilbage i modernitetens kulturhistorie.

Forskellige versioner af den velkendte sang udgør den grundlæggende struktur i den monumentale lyd- og videocollage *SONG 1.* Installationen består af et rytmisk flow af videoklip, som projiceres op på en stor cirkulær skærm. Publikum møder et altomsluttende kunstværk, som man både kan gå rundt om og træde ind i.

Sangen er en klassisk jazzstandard fra 1934, kendt verden over for sin melankolske melodi og romantiske tekst. Den er dybt rodfæstet i amerikansk kulturlivs musikalske DNA og er blevet indspillet i utallige versioner – mest kendt er The Flamingos version fra 1959, karakteriseret ved sin langsomme 'doowop' R&B-lyd.

Til SONG 1 har Doug Aitken inviteret en række forskelligartede musikere til at indspille deres bud på sangen – heriblandt Beck, Lucky Dragons og No Age – et greb som afspejler sangens egen historie og de mange fortolkninger af den gennem tiden. Sangen fortolkes endvidere visuelt af skuespilleren Tilda Swinton, gadedansere og gospel-sangere, der optræder i værket. SONG 1's visuelle side flyder mellem fortid og nutid, fra stiliserede sort-hvide klip, som peger på scenekunstens og fjernsynets indflydelse, til billeder af nutidens hypermoderniserede metropoler med deres menneskevrimmel og pulserende lys. Her ses mænd og kvinder i forskellige omgivelser – på arbejdspladsen, på café, i studiet og i trafikken – synge med på den velkendte melodi. Sangens minimalistiske beat speedes op, så den afspejler de abstrakte, dynamiske billedklip af en metropol, hvor en søgen efter kærlighed og tilhør gentager sig på tværs af tid og sted og minder publikum om den menneskelige erfarings universelle karakter.

Sangens enkelhed, det soulfulde kor og det repetitive omkvæd understreger vores fælles vilkår, at vi er forbundet gennem følelser og erfaringer. Værket er i sin kobling af visuelle gengivelser af mænd over for kvinder, byen over for individet, nutiden over for fortiden en udforskning af moderniteten og de betingelser, der har indflydelse på vores liv i dag.

Aitkens blik fører os ind i en verden, hvor tid, rum og erindring er flydende begreber. I sine kunstværker skaber han ofte landskaber, der er altomsluttende både visuelt og fysisk. Han benytter et koncept, han kalder 'liquid architecture' (flydende arkitektur), hvor billeder og arkitektur kommer i dialog på dynamisk vis. Dette var netop hensigten med *SONG 1*, som oprindelig blev skabt til Hirshhorn Museum i Washington, hvor værket blev projiceret op på museets lange cylinderformede facade. Således vendte han indersiden af museet ud

mod verden, og musik, billede, rum, tid og bevægelse blev flettet sammen i et spektakulært urbant landskab.

Om Doug Aitken

Doug Aitken er født i 1968 i Californien, USA, og bor og arbejder i Los Angeles. Han arbejder i et utal af medier og er kendt for sine monumentale videoværker, der integrerer urbane såvel som naturlige landskaber. Med værkerne Sleepwalkers (2007) og SONG 1(2012) dækkede han hele bygninger med videoprojektioner, med Underwater Pavilions (2016) skabte han værker til havets bund, og med Mirage (2017) opførte han et spejlklædt hus i ørkenen. Aitken blander gerne kunstgenrer og skaber dialog mellem dem, som da han fyldte et tog med musikere, kunstnere, forfattere m.fl. og skabte Station to Station (2013), et værk der udfoldede sig over tid og sted, mens det bevægede sig på tværs af USA.

Doug Aitken har udstillet på museer over hele verden, herunder Museum of Contemporary Art, Los Angeles, Whitney Museum of American Art, New York, Museum of Modern Art (MoMA), New York, Wiener Secession, Wien, Serpentine Gallery, London, og Centre Georges Pompidou, Paris.

Yderligere oplysninger om udstillingerne og CC:

Jannie Haagemann, seniorkurator

Tel: +45 3146 3003 Email: jannie@cphco.org

Udstillingerne er åben for pressen onsdag d. 27. juni fra kl. 13.00–14.30. Kunstnerne vil være tilstede ved pressevisningen, hvor der skiftevis gives introduktion af kunstværkerne. Efter pressevisningen bydes der på forfriskninger i foyeren.

Den officielle åbning med fernisering og fest finder sted torsdag d. 28. juni fra kl. 17.30–23.30. Taler ved:

CC Direktør Marie Nipper Kulturminister Mette Bock Københavns overborgmester Frank Jensen

Pressemateriale og billeder kan downloades her: http://cphco.org/presse/ Læs mere om begivenheden her:

https://www.facebook.com/events/781967711988276/

Vend venligst tilbage senest torsdag d. 21. juni med tilmelding til pressevisning samt evt. forespørgsler om interviews. Kontakt:

Ida Maj Ludvigsen, PR & Kommunikationschef

Tel: +45 60219321 Email: ida@cphco.org

Udstillingerne med SUPERFLEX og Doug Aitken er støttet af

C.A.C. Fonden, ege, Amorim Cork Composites, Statens Kunstfond, Tæppeland samt Anonym fond

CC på Refshaleøen er støttet af

Augustinus Fonden, Aage og Johanne Louis-Hansens Fond, Spar Nord Fonden, Knud Højgaards Fond, Københavns kommune, Refshaleøens Ejendomsselskab A/S, Den Frie Forskningsfond, Salling Fondene, Beckett-Fonden, private fonde, MTAB, +Halle, Airteam og Harboe Skilte